

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Udlægning af ral mellem hofderne 57-58 ved Thyborøn: 300.000 kr. Og vi er i gang igen nu ved Thyborøn med udbedringer til et beløb af et par millioner kr. Vi er meget opmærksom på disse ting, og jeg er klar over, at det er ved disse tanger, der skal sættes ind. Det har jeg givet udtryk for i brevet og ved det private møde i Torsminde, hvor der selvfølgelig blev stillet nogle spørgsmål, og hvor jeg, som hr. Thorkild Pedersen siger, var velvillig — det er jeg nu altid, hvis ellers det, der bliver fremført, er rimeligt. Så vi vil tage fat på disse ting, og hr. Thorkild Pedersen kan være sikker på, at det er gjort, før han kom til.

Thorkild Pedersen (CD):

Denne sag er ikke noget, jeg har fundet på, den har eksisteret i mange, mange år. Brevet er udsendt af ministeren 4 dage før mødet i Torsminde, men ministeren refererede ikke på mødet til det omhandlede brev. Jeg vil bare have ministeren til at forklare, hvorfor han undlod på mødet at gøre opmærksom på, at han havde skrevet et brev, som klart og utvetydigt beskriver de forskellige ting i den sag, og hvor der udtrykkelig står, at ministeren finder, det alene er de beskyttede områder, der må betale omkostningerne ved sagen.

Må jeg til slut minde ministeren om de store projekter på Saltholm; hvem har betalt dem? Er det staten eller de borgere, der har interesser på Saltholm, der har været med til at betale disse forundersøgelser, som har kostet hundreder af millioner kroner?

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg synes ikke, at selve sammenligningen er særlig relevant, men alt kan jo bruges. Må jeg sige, at jeg i dette brev har sagt, at der skulle føres forhandlinger, for det er ikke afklaret, heller ikke af tidligere trafikministre, om det udelukkende er statsopgaver. Jeg fik pålagt af finansudvalget sidst, da vi fik 450.000 kr. til denne forsøgsstrandfodring, at vi ikke derigennem har skabt præcedens for, at der ikke skulle forhandles med kommuner og andre om, hvordan vi fremover skulle finansiere de beskyttelsesarbejder, som er nødvendige på Vestkysten,

og som jeg så sandelig har interesseret mig for i mange år og stadig gør.

Melchior (CD):

Jeg beklager, at jeg skal trække denne sag ud i yderligere to minutter, men jeg føler faktisk, at vi ikke har fået svar på dette spørgsmål.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om der var nogen særlig grund til, at ministeren ikke på et møde afholdt just om denne sag med tilstedeværelse af samtlige i området valgte folketingsmedlemmer gjorde disse og forsamlingen opmærksom på, at ministeren få dage forinden havde afgivet en erklæring i spørgsmålet. Findes der nogen særlig grund til, at dette blev fortiet over for det møde, som var indkaldt i samme sags anledning, og som ministeren jo også lagde så megen vægt på at han selv deltog i?

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Ja, der er den forklaring, at det brev, som der nu henvises til, var afgivet til et andet forum, et organ inden for venstres landsorganisation, som havde sendt et spørgsmål. Jeg var ikke klar over, at det allerede var nået derover, og jeg mener ikke, den stilling, jeg har taget i brevet, og den, jeg tog på mødet, er forskellig. Jeg gav ikke på mødet tilsagn om nogen særlig nye ting, jeg udtalte velvilje over for det, som jeg altid har gjort. Jeg kan ikke se denne divergens, men den kan jo bruges til at hæve sig selv op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Boeg* (CD) til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvilke skridt agter ministeren at tage i anledning af henvendelsen af september 1974 til regering og folketing fra arbejdsudvalget for Slagelse-Næstved banens genetablering?“

(Spm. nr. 16).

Skriftlig begrundelse.

Af nævnte henvendelse fremgår det bl. a., at DSB har erkendt, at beslutningen i 1971 om nedlæggelse af banen var baseret på misforståede sparehensyn, at nedlæggelsen har haft skadelige virkninger i området,